

ΤΙΤΙΚΑ ΔΗΜΗΤΡΟΥΛΙΑ - ΓΙΩΡΓΟΣ ΚΕΝΤΡΩΤΗΣ

ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΚΗ ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ ΘΕΩΡΙΑ ΚΑΙ ΠΡΑΞΗ

Ελληνικό Ακαδημαϊκό Ηλεκτρονικό
Συγγράμματα και Βοηθήματα
www.kallipos.gr

HEALLINK
Σύνδεση Ελλήνων Ακαδημαϊκών Βιβλιοθηκών

ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΙΑΚΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΚΗ ΚΑΙ ΠΑΡΑΓΩΓΙΚΗ
ΑΝΑΠΤΥΞΗ
ΠΡΟΤΕΙΝΟΜΕΝΗ ΒΑΡΥΤΗΤΑ ΚΑΙ ΠΡΟΚΑΤΑΒΛΗΤΕΣ
ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΜΙΝΙΣΤΗΡΙΟ ΠΑΙΔΕΙΑΣ, ΕΡΕΥΝΑΣ ΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ

ΕΣΠΑ
2021-2025
ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ

METADATA

Title: Λογοτεχνική μετάφραση-θεωρία και πράξη

Other Titles: -

Language: Greek

ISBN: 978-960-603-247-9

Subject: HUMANITIES AND ARTS

Keywords: Poetry Translation / Theatre And Opera Translation / Translation Theories / Prose Translation / Translation Methodology

Bibliographic Reference: Dimitroulia, X., & Kentrotis, G. (2015). Λογοτεχνική μετάφραση-θεωρία και πράξη [Undergraduate textbook]. Kallipos, Open Academic Editions. <http://dx.doi.org/10.57713/kallipos-511>

Abstract

Το εγχειρίδιο επιδιώκει να αποτελέσει μια εισαγωγή, θεωρητική και πρακτική, στη λογοτεχνική μετάφραση, η οποία επιτελεί διαχρονικά μείζονα ρόλο στην επαφή των πολιτισμών και στη συγκρότηση της Παγκόσμιας Λογοτεχνίας, με τους όρους τους οποίους έθετε ο Goethe. Αρχικά, τοποθετεί τη μετάφραση ως φαινόμενο και πρακτική στο πλαίσιο της λογοτεχνίας και του πολιτισμού με βάση το μοντέλο των πολυσυστημάτων και στο πλαίσιο των Περιγραφικών Μεταφραστικών Σπουδών, αφού την ορίσει με βάση τις διάφορες μεταφρασεολογικές θεωρήσεις. Εξετάζει τις νόρμες που διέπουν τα συστήματα και τις στρατηγικές που αυτές συνεπάγονται, οι οποίες παρουσιάζονται με έμφαση την ηθική τους διάσταση ως προς την αντιμετώπιση του Άλλου. Με παραδείγματα κειμένων προερχόμενων από πέντε διαφορετικές γλώσσες, αγγλικά, γαλλικά, γερμανικά, ιταλικά, ισπανικά, και κατά περίπτωση και ορισμένες άλλες

όπως τα ρωσικά, οι φοιτητές εξοικειώνονται με την έννοια της στρατηγικής πριν περάσουν στο κείμενο καθαυτό, την ένταξή του στο σώμα του συγγραφέα και την ανάλυσή του. Ορίζοντας το κείμενο ως μονάδα μετάφρασης, το εγχειρίδιο εξετάζει τη σχέση κειμένου, πολιτισμικών και γλωσσικών συμφραζομένων αλλά και τη διακειμενικότητα ως διάλογο κειμένων, ειδών και πολιτισμών. Παρουσιάζει τις τεχνικές ανασυγκειμενοποίησης (ή αναπλασίωσης) του πολιτισμικού στοιχείου και του κειμένου ως συνόλου. Τέλος, περνά στη συγκεκριμένη εξέταση των διαφόρων γενών με τα υπο-γένη τους, πεζογραφία, ποίηση, θέατρο. Το τελευταίο κεφάλαιο επανέρχεται στην αρχική συζήτηση περί του ορισμού και των ορίων της λογοτεχνικής μετάφρασης, ανοίγοντας το πεδίο σε έργα μη αμιγώς λογοτεχνικά που όμως η μεταφρασεολογία έχει στο παρελθόν εντάξει, για ποικίλους λόγους, στη λογοτεχνική μετάφραση.

